

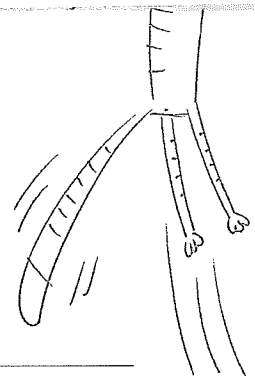
pták let__
 sladká mrke__
 děláš ch__bu
 kalu__ vody
 bled__ měsíc
 je š__kovná
 ukr__tý poklad
 jedovatý ha__
 t__den
 Fili__
 chutn__oběd
 listnatý le__
 nezn__č to
 __ří si teplotu
 mluví hlasi__
 vy__stuje obilí

16

z__stal doma
 mrkvový salá__
 do jesk__ně
 hou__ ptáků
 sladký hrá__
 pták kolibr__k
 masá__ zad
 zaj__mat se
 bodavý hmy__
 hlad__kočku
 velký __spěch
 košík hu__
 je mu špat__
 o__ dvě ruce
 __novat dar
 malé __včátko

16

mám r__mu
 uř__cený kluk
 do kož__chu
 dlouhý pláš__
 pěkn__ výlet
 uče__ si vlasy
 rychlý bě__
 č__sté boty
 dva roh__
 prudek__ svah
 c__zí jazyk
 zbořená ze__

12

Doplň ti/ti - ty/tý.

náš ta__nek
 velká __ha
 kožené bo__
 malý O__k
 hejno labu__
 hladový __gr
 s__ská se mi
 našlapuje __še
 šus__ papíry
 vrá__me se
 __káme si

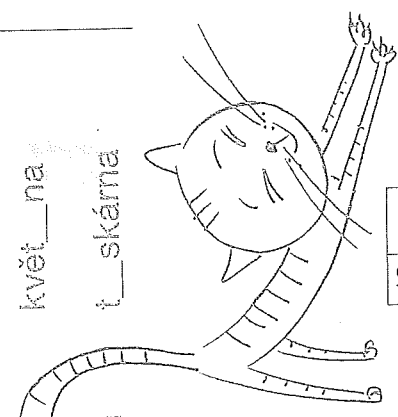
u te__
 minulý __den
 mle__mák
 mo__čka
 __síc let

16

i/i - y/y

t__kadla
 po cest__čce
 bylo t__cho
 let__ště
 jednou t__dně
 bílé t__ko
 t__ché kroky
 modrý mot__l
 železná t__č
 dlouhé st__ny
 dvě vět__

květ__na
 t__skárna

13

hust__krém
 ut__kají pryč
 malé záplat__
 plat__pokuťu
 st__skl kliku
 leť__me
 cít__vůni
 not__sek
 mot__ka
 zlat__déšť
 nízké plot__

t__činka
 prot__vný kluk
 zat__m uklid__
 ut__šil se
 neut__kej

16

Druhý den byla na Starém dubu veliká porada. Zvířátka se radila, kdo půjde požádat datla o prohlídku nemocného stromu. Nikdo se k tomu neměl. Malí ptáčekové se vymlouvali na všechno možné a jeden po druhém se vytráceli. Měli právě hodně starostí s hnízdy, vajíčky nebo i mláďaty. Nakonec jim Zrzečka všem vyhubovala a prohlásila, že půjde pro pomoc sama. „Bude to nebezpečná cesta,“ řekl děda havran, když zůstal se Zrzečkou sám, „ale myslím, že to dokážeš!“

Josef Zeman – Dobrodružství veverky Zrzečky

Ve čtyřsměrce vyhledej názvy zvířátek. Ze zbývajících písmen slož název brouka, který mohl za Zrzeččino trápení.

D A T E L P V
Z T E S I R E
A N U K Š A V
J E Ž E K S E
Í S O V A E R
C A Ř M L O K
Í K M Y Š K A

datel

veverka

myška

zajíc

liška

ježek

sova

kuna

mlok

prase

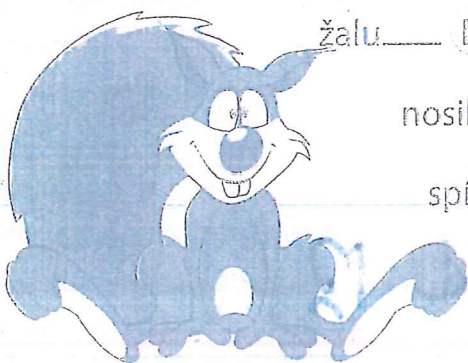

Napiš, které zvířátko by bylo druhé, kdybys je seřadil podle abecedy.

Do povídání o Zrzečce doplň párové souhlásky.

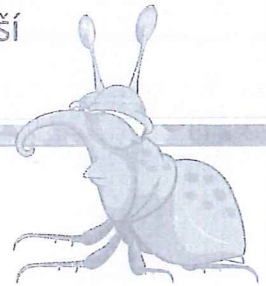
Veverka Zrzečka obývala nejsilnější věte ____ V / F starého dubu. Le ____ S / Z byl plný hu ____ B / P, jaho ____ D / T, oří ____ ků Š / Ž, občas sebrala i nějaký ten žalu ____ D / T nebo borů ____ ky V / F, a svoje úlo ____ ky V / F si nosila do doupátka. Měla tam útulný pele ____ H / CH a malou spí ____ Š / Ž. Starý du ____ B / P byl její domo ____ V / F.

Rád se chodím procházet do lesa za chalupou a mezi lesními zvířátky mám spoustu kamarádů. Veliká legrace je s ježkem Šramotou, zaječí rodinkou, ale nevíc zábavy si vždy užívám s veverkou Zrzečkou. Umí výborně skákat po stromech, ve hře na honěnou mi to pokaždé nandá, ale mně to nevadí. Alespoň se od ní něco přiučím. Nedávno ale měla Zrzečka a další zvířátka od Starého dubu starosti a na naše hry neměla chuť.

Dobrodružství veverky Zrzečky

Jednou ráno se zdálo Zrzečce, že listy větve, kde měla doupátko, jsou trošičku jiné než jindy. Jakoby se malounko sklonyly, ale tak malounko, že by si toho člověk jistě nepovšiml. Ale Zrzečka, která se na Starém dubu narodila, měla dub ráda, a proto jí nic neušlo.

Strakapoud, který měl hnízdo v dutince jiné větve, sešplhal k ní odkudsi z vrcholu a povídá: „Copak jsi tak zamýšlená, Zrzečko?“ „Bojím se, že se nám dub rozstonal, podívej se na ty listy!“

Strakapoud, zkušený ošetřovatel stromů, rozhlédl se znalecky po větvi a také se mu zdálo, že něco není v pořádku. „Musím dub důkladně prohlédnout,“ řekl a pustil se hned s chutí do práce. Strakapoud prohlížel nemocnou větev poctivě a Zrzečka neposeda nedovedla trpělivě čekat, až bude hotov. Napadlo ji, že se snad něco stalo s kořeny a seběhla po kmeni rovnou k dírci, která vedla k pelíšku lesních myšek. Tiše tam zapískala. Myška Šedivečka vyběhla, sedla si proti Zrzečce na bobeček, Šediváček vystrčil hlavičku z dírky. Zrzečka hned spustila: „Náš dub se rozstonal a mám strach, že by to mohlo být od kořenů. Nezpozorovali jste nic?“ Myška se polekala a řekla: „Zatím jsme nic nezpozorovali, ale prohlédneme je pořádně.“ „Prosím vás o to,“ řekla Zrzečka a myšky zmizely v dírci.

Konečně asi za čtrnáct dní čekal strakapoud ztrápen ráno na Zrzečku a povídal tajemně: „Myslím, že jsem na něco přišel, pojd' se podívat.“ Vyšplhali kousek výš a tam ukázal strakapoud Zrzečce štěrbinu v kůře. Vypadalo z ní trochu drobných pilinek. „Jsou to larvy tesaříků velikých a jsou hluboko ve dřevě,“ řekl strakapoud, „já se k nim nedostanu, už jsem to ráno marně zkoušel. Nikdo by nevěřil, že tak krásný brouk má tak ničemné larvy. Nepomůže-li nám datel, bude zle!“